

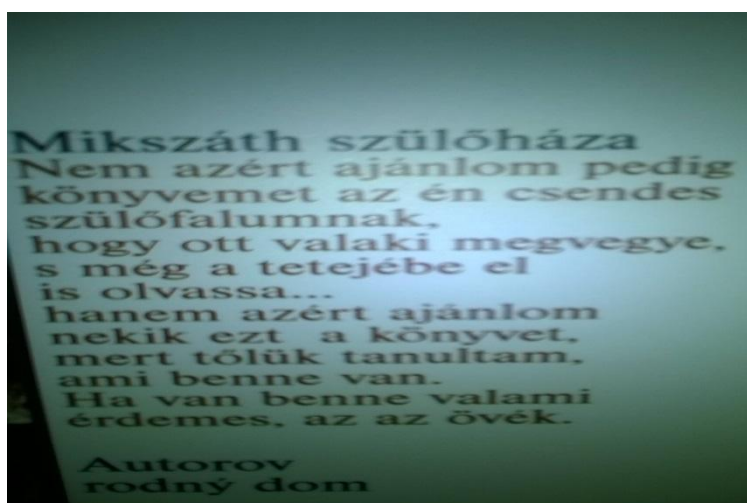
Pályázati azonosító: HAT – 14 – 01 – 0313

Támogatási összeg: 925.740 Ft

Az utazáson 38 diák, és 5 kísérőpedagógus vett részt.

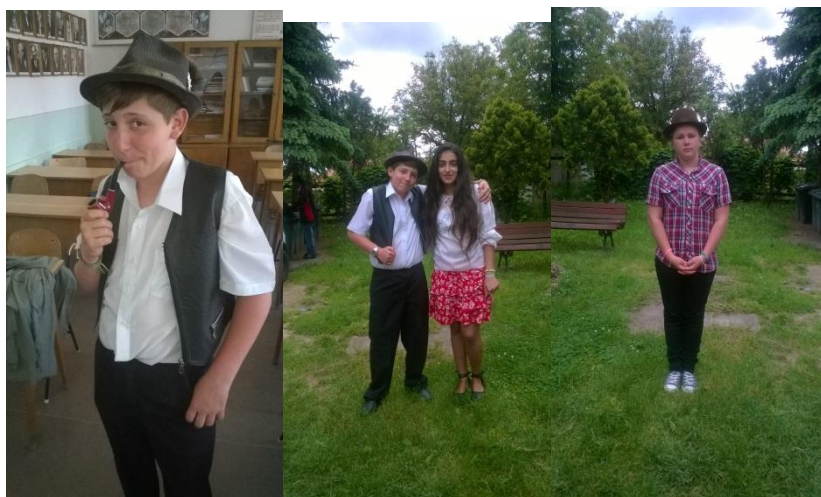
Felvidéki barangolás nagy íróink nyomában

2015. május 11-13.

Az előkészületek

Tanév elején nagy örömmel fogadtuk a hírt, hogy egy nyertes pályázatnak köszönhetően, iskolánk hetedik osztályos tanulói egy három napos kiránduláson vehetnek részt Szlovákiában. Már az első szülői értekezleten tájékoztatták a szüleinket is, akik hozzájárulásukat adták az úthoz. Ha rajtunk múlik, mi már most elindultunk volna! Persze tudtuk, hogy addig még sok munka vár ránk. Délutáni szakköri foglalkozások keretében, három tanulócsoportban végeztük az előkészületi feladatokat. Detti nénivel Balassi Bálint kalandos életét jártuk végig, Petőfi verseiből tanultunk, Márai idézeteket olvastunk. Zagyva Pál tanár úrral szorgalmasan gyártottuk a tablókat a felvidéki várakról, kastélyokról, kiselőadásokat is készítettünk. Ködmön Bea tanárnővel, Mikszáth életével ismerkedtünk, novelláiból illusztrációkat készítettünk, sőt A zöld légy című írását színdarab formájában fel is dolgoztuk.

Sokat nevettünk a próbák alatt, főleg amikor a jelmezek is előkerültek. A színdarabbal meghívtak bennünket a falu Idősek otthonába is, ahol csillogó szemmel, vastapossal köszönték meg a játékunkat. Szóval, volt dolgunk bőven, de örömmel végeztük! Lassan megtelt a tanteremünk fala az elkészített tablókkal, rajzokkal, a „súgónak” is egyre kevesebb dolga volt egy-egy vers elszavalásánál vagy a színdarabnál, az olvasónaplók is elkészültek Jókai művéből. Közeledett a várva várt utazás! Újból összehívták a szüleinket, hiszen még sok kérdésünk volt. Mennyi pénzt váltstunk, hol lesz a szállásunk, mit vigyünk magunkkal? Érsek Vencelné tanárnő, iskolánk igazgató-helyettese, akinek a nyertes pályázatot köszönhetjük, mindenről pontos tájékoztatást adott. Április végén, és az utazást megelőző héten került sor a bemutató órákra a kiránduláson résztvevő hetedikesek számára. Bakos Tamás tanár úr a hazánk határain túl élő magyarságáról, a programunkban szereplő várakról, kastélyokról készített prezentációt, mi pedig azok történelméről, híres személyiségeiről tartottunk kiselőadásokat. Ködmön Bea tanárnő Detti nénivel Felvidék neves íróival, költőivel ismerttetett meg bennünket, bemutatva szülőhelyüket, életük egy-egy állomását, híres műveiket. Felhívta a figyelmünket, hogy koszorúzni is fogunk Balassi, Madách és Márai sírjánál, illetve szobránál.

Utassy József Általános Iskola Tarnalelesz

Még egy feladatunk volt, riportot készíteni Tarnalelesz polgármesterével, hiszen kirándulásunk utolsó napján ellátogatunk a szlovákiai Lelezre is, ami a mi községünk testvérfaluja. Kovács Béla polgármester úr szeretettel fogadott bennünket az irodájában, és mindent elmondott a két Lelesz kapcsolatáról, az eddigi közös látogatásokról, programokról. Már csak azon kellett gondolkodnunk, hogy milyen apró meglepetést vigyünk a kintihetedikeseknek. Úgy döntöttünk, hogy névadónk, Utassy József Hóvirágbúvóló kötetéből viszünk ki 50 db-ot, ahhoz a fedémesi papírmerítőben könyvjelzőt csináltatunk, a költő egyik versét rányomtatva. Molnár Zsuzsi osztálytársunk még azt is felajánlotta, hogy a nagymamája molnárkalácsot süt a szlovákiai gyerekeknek. Szép lassan minden elkészült, az ajándékok becsomagolva, minden kérdésünk megválaszolva, irány Felvidék!

Az utazás

Május 11-én fél hétkor gyülekeztünk szüleinkkel az iskola előtt, az autóbusz már várt bennünket. Bőröndjeinket beraktuk, elbúcsúztunk, elfoglaltuk a helyünket. Persze mindenki a hátsó ülésekre pályázott, végül sikerült megegyeznünk, indulás! Az idegenvezetőnk, Ricsi, Salgótarjánban csatlakozott hozzánk. Rögtön mikrofont ragadott, és egy rövid bemutatkozás után elmondta az első nap programját. **Selmecbánya** volt kirándulásunk első állomása, Európa ezüstművelésének egykori központja. A bányászati múzeum előtt leparkoltunk, körbenéztünk, majd megérkezett a tárlatvezetőnk. A legmókásabb pillanat következett, beöltöztünk bányászsapkába, kabátba, és elindultunk a föld gyomrába. Mindannyiunk kezében lámpa volt, azzal próbáltunk tájékozódni a sötétben.

A bányászati múzeum előtt leparkoltunk, körbenéztünk, majd megérkezett a tárlatvezetőnk. A legmókásabb pillanat következett, beöltöztünk bányászsapkába, kabátba, és elindultunk a föld gyomrába. Mindannyiunk kezében lámpa volt, azzal próbáltunk tájékozódni a sötétben.

Utassy József Általános Iskola Tarnalelesz

Nagyon sok érdekes dolgot megtudtunk az ércbányászatról, a bányászok életéről, a földalatti munka veszélyeiről. Szent Borbála a bányászok védőszentje, hozzá imádkoztak minden nap a munkások. A múzeum vezetője elmesélte, hogy 40 évig dolgozott a bányában, és 15 kollégáját veszítette el ezalatt az idő alatt bányaomlásban. Ő kétszer került közvetlen életveszélybe, de szerencsére időben jött a segítség. Nagy élmény volt a lenti világ, de még jobb volt meglátni a napvilágot.

Újból buszra szálltunk, és egy rövid városnézés következett Selmecebányán. Megcsodáltuk a **Szent Katalin templomot**, megálltunk az **Evangelikus Líceum előtt**, amelynek egykori diákja volt **Petőfi Sándor és Mikszáth Kálmán** is. Az épület elég elhanyagolt volt, egy emléktábla jelezte a falán az egykori híres szülött nevét. **Selmecebánya hét csodájának egyike az óratorony**, melynek mutatói felcserélődtek. Az átutazó kereskedők, nem akartak pénzt adni a torony építésébe, ezért úgy döntöttek a város vezetői, hogy ne tudják leolvasni az időt. Ennyi a legenda.

Következő állomásunk **Zólyom vára** volt, ahol koszorút helyeztünk el a **Balassi** emléktábla előtt, felidézve a híres végvári katona, költő rövid, de annál kalandosabb életét.

A délutáni órákban értünk **Besztercebányára**. Már útközben beszélgettünk Ricsivel Mikszáth ismert művéről, Beszterce ostromáról. Otthon elolvastuk, és meg is néztük a megfilmesített változatát, a bolondos Pongrácz gróf csatározását. Megcsodáltuk a **Mária szobrot**, amely a pestis járvány áldozatainak állít emléket. Elmentünk az **Óváros háza** és a **Mátyás ház** előtt. A **Thurzó házat** a főterről tekinthettük meg.

Kissé már türelmetlenek voltunk, alig vártuk, hogy meglássuk a szálláshelyünket. Fél hét körül értünk **Kokava Lineába**, egy gyönyörű környezetben lévő kis hotelhez. Szállásadónk nagy szeretettel fogadott bennünket, ízes palóc beszédét szájtátva hallgattuk. Örömmel vettük birtokba a szobáinkat. Persze már útközben eldöntöttük, ki kivel lesz egy szobában, úgyhogy gyorsan bepakoltunk. Egy finom vacsorára várt minket az étkezőben (zöldségleves, spagetti), és a java még csak most következett! Egy játékteremet találtunk az első emeleten, ahol biliárdoztunk, pingpongoztunk, csocsóztunk, és csak remélni tudtuk, hogy még jóval odébb van a takarodó.

Amikor belemerültünk a játékba, szólt a vendéglátónk, hogy **gasztronómiai** foglalkozás kezdődik az étteremben. Sztrapacskát és pirogot készítettünk, igazi palóc ételeket, juhtúróval töltve. Nekem nagyon ízlett!

Utassy József Általános Iskola Tarnalelesz

Eszünk ágában sem volt még nyugovóra térni, de mivel holnap is igen sűrű volt a programunk, jobbnak láttuk, ha gyorsan megfürdünk és lefekszünk aludni. (Persze az még egy kicsit odébb volt, de azért igyekeztünk úgy tenni, mintha...) Másnap fél hét körül már talpon voltunk, és egy gyors, de annál bőségebb reggeli után elindultunk a „**nagy palóc**” nyomába, **Mikszáth Kálmán** szülőfalujába, **Szklabonyára**.

Egy nagyon kedves tárlatvezető fogadott bennünket. Közel egy órát játszhattunk az udvaron, korabeli fából készült játékokkal, majd bementünk a házba, amely a maga egyszerűségével mesélt a palóc világ mindennapjairól, a szegénységről, összetartásról, Mikszáth gyermekkoráról, családjáról, műveiről. Megható volt!

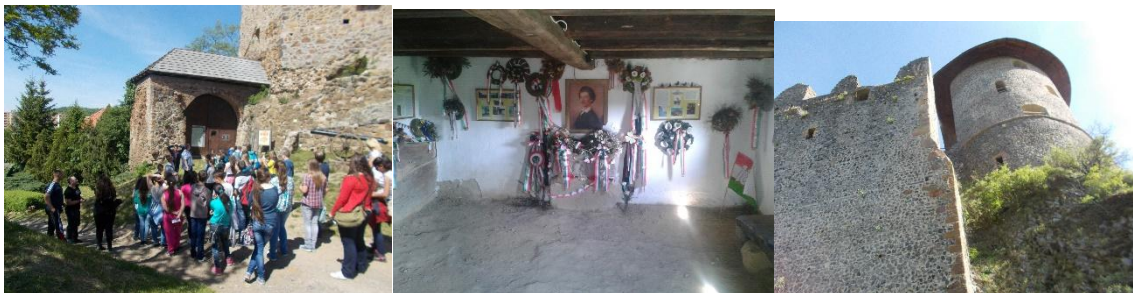

Utassy József Általános Iskola Tarnalelesz

Innen **Alsósztrégovára** indultunk, a **Madách kastélyba**. Itt született a magyar irodalom egyik leghíresebb alkotása, **Az ember tragédiája**. Színről színre jártunk a termekben, jelmezekbe öltöztünk, így elevenítettük fel az emberiség megálmodott történelmét. **Koszorúzással** zártuk a látogatást Madách Imre sírjánál. A híres író örök álmát Ádám vigyázza síremléke fölött.

A nap második részében felvidéki várak látogatása következett, **Fülek és Somoskő**. Furcsa érzés volt átlépni a határkövet, ahol csoportunk egyik fele már hazánkban, másik fele még Szlovákiában volt, miközben egy lépés választott el bennünket. Benéztünk a **Petőfi emlékkunyhóba** is, sőt a költő verseiből is elszavaltunk egyet közösen. Pár szóban Ricsi Losonczy Annát is megidézte nekünk, Balassi Bálint nagy szerelmét, aki szintén a somoskői vár lakója volt.

Az esti órákban értünk szálláshelyünkre, ahol már várt bennünket egy rimaszombati tánctanár, aki a „**gömöri kettős**” lépéseit próbálta nekünk a vacsora után megtanítani. Szakadt rólunk a víz rendesen, de azért hamar belejöttünk!

Jókedv, tánc, egy kis játékterem, lámpaoltás (vihogás a takaró alatt), alvás, mert hosszú lesz a holnapi nap!

Utassy József Általános Iskola Tarnalelesz

Május 13-a, felvidéki barangolásunk **harmadik, egyben utolsó napja**. Reggeli után gyorsan összerámoltunk, elkészöntünk a szállásadóinktól, és testvérfalunk, a szlovákiai **Lelez** felé vettük az utat. Ebédre voltunk hivatalosak, közel négy órás út várt ránk. A dél tájban érkezünk meg, könnyen megtaláltuk az iskolát, ahol a település polgármestere, az iskola igazgatója már várt bennünket. Igaz, tudtunk róla, mégis örömmel fedeztük fel Szabó István igazgató urat és Nagyné Tóth Marianna igazgató-helyettes asszonyt, vendéglátóink között. Ők is kiutaztak Lelezre, hogy együtt örüljünk a határainkon túl élő barátainknak. Egy rövid műsorral kedveskedtek nekünk az ottani diákok, majd viszonzás képen az egyik osztálytársunk, névadónk versét szavalta el. Áadtuk az ajándékainkat, szétnéztünk a tantermekben, és közösen megebédeltünk. Beszélgettünk egy kicsit, de sajnos az idő nagyon szorított bennünket, búcsúzunk kellett. Kicsit szívszorító volt, néhányunknak könnyet csalt a szemébe! Mindenesetre egy biztos, szeretettel várjuk őket otthon, a legközelebbi falu napon!

Kirándulásunk utolsó állomása **Kassa** volt. Elsőként megkoszorúztuk **Márai Sándor** szobrát. Onnan a **II. Rákóczi Ferenc** száműzetésének helyet adó rodostói ház teljes mását tekintettük meg. Végül a **Szent Erzsébet Székesegyházhoz** sétáltunk, ahol az idegenvezető rövid ismertetés után levezetett minket a Rákóczi kriptába. Csodálatos volt!

Bea tanárnő egy közös fagyizásra hívott minket, egy kis lazítás már ránk fért. Nem messze a dómtól találtunk egy barátságos teraszt, leültünk, és jó hangulatban, mindannyian fagylaltoztunk egyet. A kirándulás során szerzett élményeinkről beszélgettünk, megmutattuk egymásnak a szeretteinknek vásárolt apró meglepetéseket. Hát lesz mit mesélni az ajándékok mellé. Mi még elülőgettünk volna itt egy darabig, de a sofőrünk kéret, hogy lassan induljunk el, hiszen még hosszú út áll előttünk. És ez bizony így is volt, este fél tíz körül értünk Tarnaleleszre, az iskolánk elé, ahol szüleink már vártak ránk. Jó volt újra látni, megölelni őket, legfeljebb egy kis türelmet kértünk az ezer kérdésük megválaszolására! Pihenés, alvás, aztán jöhet az élménybeszámoló!

Az utómunkák

Mindannyiunk nevében elmondhatom, hogy egy ilyen kirándulás után érezhetünk rá igazán arra, mit is jelent az anyaországtól elcsatolt területeken élni, őrizni az embernek a magyarság tudatát, vigyázni az anyanyelvére, ápolni a nagynevű ősök emlékét. Igazán lélekmelengető volt megismerni néhány kedves, barátként ránk tekintő, ízes palóc nyelvjárással beszélő, határainkon túl élő, magyar ajkú embert. Hazaérkezésünk és egy kis pihenő után, újból összegyűltek az utazáson részt vevő hetedikesek egy hatodik órában, amikor is Szabó Tamás tanár úr összeválogatott képei, és egy videó segítségével idéztük fel közösen szerzett élményeket. Másnap a hatodikosoknak tartottunk élménybeszámolót, remélve, hogy jövőre ők is részesei lehetnek egy ilyen csodálatos útnak! Volt még egy feladatunk, egy megyei lapban megjelentetni egy cikket a kirándulásról. Ennek is eleget tettünk, a Heves Megyei Hírlap közölte rövid beszámolónkat, egy pénteki lapszámában.

Projektzárónkra június 4-én, a **nemzeti összetartozás napján kerül** sor. Ekkor az összes délelőtti óra a felvidéki élmények keretében zajlik. Szlovák népdalt és néptáncot tanulunk, tantermeket rendezünk be tanév során elkészített tablókából illetve a kiránduláson készített fotókból. A nap zárásaként pedig előadjuk Mikszáth Kálmán A zöld légy című novelláját.

Diáktársaim nevében is köszönöm a Felvidéken szerzett életre szóló élményeket!

Tarnalelesz, 2015. május 26.

Zay Anna, 7. a osztályos tanuló